

Impressie SinfoniettaDag 2007

Op zaterdag 29 september j.l. wilde het niet droog worden. Gelukkig zat Amsterdam Sinfonietta de hele dag binnen: in het Muziekcentrum Enschede vond de eerste SinfoniettaDag plaats, waarbij orkestleden een uiteenlopend pluimage aan deelnemers muzikaal onderwezen.

De hoofdmoot der deelnemers bestond uit middelbare scholieren, zo'n veertig in totaal, afkomstig van het Twents Carmelcollege en het Kottenparkcollege. De instrumentale bezetting deden staf en musici van tevoren even op het hoofd krabben: gitaren, piano's, blazers en slechts een enkele viool en cello, konden de strijkers van Amsterdam Sinfonietta daar wel echt iets aan toevoegen?

Achteraf kan deze vraag met een volmondig 'ja' beantwoord worden. Het plezier van het samenspelen stond centraal, en gezeten tussen de middelbare scholieren wisten de Sinfonietti hun muziekpasje op overtuigende wijze over te brengen.

De dag begon om 12.00 uur 's middags in de concertzaal met een opening van enkele leden uit het orkest. Zij speelden 'The arrival of the queen of Sheba' van Händel als feestelijke opening. De scholieren zaten al op het podium, een twintigtal ouders met hun kleuters luisterden vanuit de zaal. Die laatste groep werd na de opening door vier musici meegelokt naar een hoekje op de eerste verdieping, alwaar een intieme voorstelling van KleuterSinfonietta plaatsvond. Zelden troffen de musici een geboeider publiek van vier- en vijfjarigen.

Ondertussen gaf Ingrid van Dingstee masterclasses aan drie conservatoriumleden, en had in de concertzaal Otto de Jong het dirigeerstokje ter hand genomen. Deze ervaren jeugdorkest-dirigent wist goed raad met het schijnbare allegaartje dat voor hem verzameld was. Drie composities had hij van tevoren geselecteerd, die de scholieren kregen opgestuurd: 'Hallelujah', delen uit 'Vier jaargetijden' en 'Summertime'. Zo vroeg in de middag was het klinkend resultaat nog niet heel overtuigend, zoals Otto later ook beaamde, maar iedereen beheerste de noten redelijk en men wist nu wat er gebeuren moest.

Na de lunch werd het orkest in groepjes opgesplitst, en konden de verschillende Sinfonietti aan de slag met bijvoorbeeld de pianosectie, dan wel de gitaren of juist de bassectie bestaande uit celli en basgitaar. De focus kwam hier te liggen op melodieën en samenspel, eerder dan specifieke

speeltechnieken. Na deze groepslessen werd het orkest weer verzameld, ditmaal versterkt met de complete Amsterdam Sinfonietta. Violisten namen plaats tussen saxofonisten en andere rietblazers, de contrabassisten zaten tussen de piano's en gitaristen in, de jonge cellistjes wisten zich stevig versterkt met vier celli van Sinfonietta-makelij achter zich.

Het mega-orkest oefende zo nog drie kwartier, toen stroomde de zaal vol met familieleden en vrienden. Wat er vervolgens klonk, was overtuigend en ontroerend. Vivaldi klonk nooit zo fris en swingend als nu, waarbij bovendien een glansrol voor de jambee was weggelegd. 'Summertime' werd niet alleen gespeeld maar ook gezongen door een van de deelnemers, en bij Händel fungeerde het orkest tevens als zangkoor. Iedereen was nu definitief ontwaakt en speelde, aangevuurd door de Sinfonietti, vanuit de tenen. Enthousiaste ouders achteraf vertelden hoe ze hun kind zelden zo plezierig muziek hadden zien maken als tijdens die presentatie.

's Avonds mochten we een groot deel van de leerlingen nog terugzien bij de inleiding, en natuurlijk bij het reguliere avondconcert van Amsterdam Sinfonietta zelf.